

κραυγήν, ἥτις με συνεκίνησε. Ἦτο ἀληθῶς κραυγὴ ἀπελπισίας.

» Σὲ εὐχαριστῶ διὰ τὰς συμβουλὰς σου. Ἰσως ἀνευ αὐτῶν θὰ προέβαινον εἰς ὑπόσχεσιν. Ὀμίλησε μετὰ ζωνηρότητος ἐπὶ ἐν τέταρτον ὥρας.

Σχεδιάσμα ὑπερμεγέθους στόματος, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐξέρχεται ἀτελεύτητος ταινία χάρτου.

« Ἐφαινόμην μὴ ἀκούουσα. Διὰ τοῦ μαστιγίου μου ἀπέκοπτα μικροὺς κλάδους τῶν πετελεῶν.

» Δὲν ἐνθυμοῦμαι ἐκ τοῦ χειμάρρου ἐκείνου τῆς εὐγλωττίας εἰμὴ τοὺς ὄρκους καὶ τὰς διαβεβαιώσεις τρυφερότητος, ἃς δύνασαι ν' ἀναγνώσῃς εἰς πᾶν μυθιστόρημα.

» — Μοὶ ὑπεσχέθητε νὰ λάβετε μίαν ἀπόφασιν, μοὶ εἶπε καταλήγων. Πότε θὰ μοὶ ἀπαντήσετε; Φλέγομαι ἐπὶ ἀνημμένων ἀνθράκων, δὲν τὸ ἐνοεῖτε; Νὰ ἦμαι τόσον πλησίον σας, νὰ σὰς βλέπω καθ' ἐκάστην, ὡς σὰς λατρεύω, εἶναι ὡς νὰ καίωμαι· δὲν με εὐσπλαγχνίζεσθε;

» — Ἐχει καλῶς, ἀπήντησα. Θὰ σὰς ἀπαλλάξω αὐτοῦ τοῦ μαρτυρίου μετ' ὀλίγας ἡμέρας. Ἀφετέ με νὰ σκεφθῶ ἐπ' ὀλίγον ἔτι.

» — Εἰρωνεύεσθε πάντοτε.

» Ἦθελον νὰ διαμαρτυρηθῶ, ὅτε ἐνόμισα ὅτι ἤκουσα ἐλαφρὸν κρότον πλησίον μου.

» Εὐτυχὴς ἀντιπερισπασμός.

» — Ἄς ἐπανεέλθωμεν, τῷ εἶπον, εἶναι πλέον νύξ.

» Καὶ ἀπεμακρύνθην στηριζομένη εἰς τὸν βραχίονά του.

» Ἐπίεξε τὸν ἰδικόν μου πλέον τοῦ δέοντος. Εἶχον ἐν τούτοις ἀνακτῆσαι τὴν προτέραν ἡμερίαν μου, ἣν ἀπώλεσα διὰ τινὰς μόνον στιγμὰς.

» Ὅσῳ περισσότερον σπουδάζω αὐτὸν τόσῳ μᾶλλον βλέπω ὅτι ἔχει πραγματικὰ προσόντα, ὅτι εἶναι εὐγενῆς, ἀνθρώπος τοῦ κόσμου μέχρις ὀνύχων, με καλὰς ἀρχὰς. Ἀτομικῶς οὐδὲν τὸ ἰδιάζον παρουσιάζει ὁμοιάζει πρὸς ὅλα τὰ μέλη τοῦ ἱπποδρομίου, οἵτινες ἔχουσι τριάκοντα ἐτῶν ἡλικίαν, καλὸν ρέκτην καὶ πνεῦμα καλλιεργημένον. Φαίνεται πολλῶν γνώστης καὶ ἀρκούντως εὐφυῆς.

» Ἐξ ὅλων τῶν εὕρισκομένων ἐνταῦθα βεβαίως εἰς αὐτὸν θὰ εἶχον πλειοτέραν ἐμπιστοσύνην, ὅχι διότι ὁ φίλος αὐτοῦ Μάξιμος μοὶ ἀπαρέσκει, ἀλλ' ἡ εἰρωνεία του με ἀποθαρρύνει. Ἐν τούτοις μοὶ φαίνεται ὅτι εἶναι συνεννοημένοι.

» Φοβοῦμαι ἐν τούτοις μήπως ἐγὼ ἔχω ἀκουσίως ἐλαττώματα χαρακτῆρος, τὰ ὁποῖα πραγματικῶς δὲν ἔχω.

» Μήπως ὁ ἔρωσ τυφλῶνει ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ μεταβάλλῃ τὰ ἐλαττώματα προσφίλους προσώπου εἰς ἀρετάς;

Ἐνταῦθα, μετὰ τῶν γραμμῶν, σχεδιάσμα νευροσπάστου ἔχοντος δεδεμένους τοὺς ὀφθαλμούς.

« Ἐνῷ ἀνηρχόμεθα τὴν κλίμακα με καθικέτευσεν νὰ τῷ ὑποσχεθῶ ὅτι θὰ ἐπι-

σκεφθῶμεν οἱ δύο μόνοι τὸν πύργον τοῦ Ἐλβέν, τὸ περιεργότερον μνημεῖον ἐνταῦθα.

Σχεδιάσμα τοῦ γηραιῦ πύργου τοῦ Ἐλβέν.

« Ἡ ἐκδρομὴ ἔσεται ἀρκούντως ρωμαντική, θὰ λάβω ὁμως τὴν ἀπόφασίν μου.

» Τὸ δεῖπνον ὑπῆρξε φαιδρὸν.

» Δὲν ἀναγνώριζω πλέον τὴν μονὴν μου Σαῖν-Ζιλδὰς. Ἦδη ἐπικρατεῖ ἐνταῦθα εὐθυμία, χαρὰ καὶ ζωνηρότης, ἣν οὐδέποτε ἄλλοτε εἶδον.

» Ἡ παιδαγωγός μου εἶναι ἔμπλεως χαρᾶς.

Σχεδιάσμα τῆς δεσποινίδος Ναθαλίας ἐν ἡλίῳ.

« Ὁ στρατηγὸς γίνεται καθ' ἐκάστην νεώτερος κατὰ πέντε ἔτη.

» Ἡ ὑποκόμησσα Βουλότ, ἡ κυρία δὲ Ρεβίλ, χαριεντίζονται μετὰ τοῦ κυρίου δὲ Πρέλ. Φιλονεικοῦσι καὶ λατρεύονται. Δὲν θὰ ἐκπλαγῶ, ἂν ἀποφασίσωσι νὰ νυμφευθῶσιν. Ἀληθῶς δὲ συμφωνοῦσι καὶ κατὰ τὴν περιουσίαν καὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν καὶ κατὰ τὰ ἄτομα αὐτῶν.

» Ἡ βαρὼνη δὲ Φοντραίλ, ἥτις εὐρέθη μεμονωμένη, ἕνεκα τῶν ἐκδρομῶν τοῦ λοχαγοῦ τῶν δραγόνων, ἔκρινε καλλίτερον νὰ συνδιαλεχθῇ πρὸς τὸν σύζυγόν της. Εἶναι χαριέστατοι μετὰ τὰς ἐρωτοτροπίας των.

» Ἐπειδὴ ὁ Βινίχ με εἰδοποίησεν ὅτι αἱ ἀπουσίαι τοῦ δ' Ἐστρέλ καθίστανται ὀλονὲν συχνότεραι, ὅτι δὲ πρὸ δύο ἡμερῶν ἐπεχείρησε νυκτερικὴν ἐκδρομὴν, ἣς μαντεύω τὸν σκοπὸν, ἔκρινα καλὸν νὰ εἴπω δύο λέξεις, ἀρκούντως ἄλλως τε αἰνιγματώδεις, τῷ φίλῳ μου Κορεντίῳ, ὃν συχνότατα συναντῶ καθ' ὁδόν.

» Φαίνεται ὅτι μαντεύει τὸν σκοπὸν τῶν περιπάτων μου καὶ ὅτι ἀστῆρ τις τῷ δεικνύει τὰς ἀτραπούς, ἃς πρέπει ν' ἀκολουθήσῃ διὰ νὰ με συναντήσῃ.

» Παγίως ἐπίσης εἰδοποίησα τὸν ἐρωτόληπτον ἀξιωματικὸν διὰ τὸν κίνδυνον, εἰς ὃν ἐκτίθεται μεταβαίνων συχνάκις πρὸς τὸ Πενοά.

Σχεδιάσμα πυροβολαρχίας μετὰ τῶν πυροβολητῶν παρατεταγμένων κατὰ μεμονωμένον περιπατητῶ.

« Ἄν ἐγνώριζες καλλίτερον αὐτὸν τὸν Κορεντίνον, Βέρθα μου, θὰ ἠνώνεις ὅτι δὲν εἶναι δύσκολον νὰ μεταβληθῇ εἰς τέλειον εὐγενῆ.

» Διὰ πρώτην φοράν, πρὸ τίνος χρόνου, ἔσχον συνέντευξιν μετ' αὐτοῦ ὑπὸ τὸν κυανοῦν οὐρανόν, ἀνευ ἄλλων μαρτύρων πλὴν τῶν βράχων καὶ τῶν πτηνῶν.

» Τῷ ὁμίλησα ὡς φίλη καὶ συγγενῆς.

» Ἄν ἔβλεπες αὐτὸν τὸν ἐξαισίον ἄγριον, ἐπὶ τῆς μορφῆς τοῦ ὁποῖου διεγράφετο, ἐν ἀρχῇ τῆς συνεντεύξεώς μας, σοβαρὰ ὑπερφηάνεια, νὰ μεταβάλληται καὶ νὰ θερμαίνεται ἐκ τῆς θερμότητος τῶν λόγων μου, θὰ ἠνώνεις πόσον ἔχω δίκαιον κρίνουσα αὐτὸν τόσον εὐμηνῶς.

» Σήμερον τὴν πρωτὴν τὸν ἤλεγξα διὰ τὴν ἀμάθειάν του.

» Ἦθελα νὰ τον δοκιμάσω, διότι πολ- λάκις μ' ἐκπλήσσει διὰ τῆς ὑπομονῆς του καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν κρίσεών του.

» Ἀνέγνωσεν ὀλίγιστα βιβλία, ἐνθυμεῖται ὁμως πλειότερα τῶν ὄσων ἐνθυμοῦνται πολλοὶ τῶν σοφῶν, οἵτινες τὴν νεότητά των διήνυσαν ἐν τοῖς σχολείοις.

» — Ὑπάρχει ἐν μέγα βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἀνέγνωσα, καὶ τὸ ὁποῖον πολλοὶ τῶν εὐγενῶν δὲν εἰξεύρουσι, μοὶ ἀπήντησε. Εἶναι τὸ βιβλίον τῆς φύσεως. Ἐκεῖ ὅλα τὰ μαθαίνει τις.

» Τότε δὲ ἐν γλώσση, ἣν ἡ γραφίς μου δὲν δύναται νὰ παραστήσῃ, μοὶ ἐξήγησε τὴν ποιήσιν τῶν μεμακρυσμένων δασῶν, τὸν εἰς τὰ δένδρα ψύθρον τοῦ ἀνέμου, τὰ παράπονα τῶν ψυχῶν τῶν θνητῶν ἐν τῇ καταγιγίδι, τὸν ἔρωτα, ὅστις ριζοῦται ἐν ἡμῖν δι' ἐνὸς βλέμματος, τὸ ἄσμα τῆς ἀηδόνας κατὰ τὰς ὥρας θεινῆς νύκτας.

» Ἀνέγνωσε καὶ τὸν Σαίξπηρ, φιλιτάτη μου! Ὅλον τὸ πνεῦμα τῆς Βρεττανίας ἐνεσαρκώθη ἐν αὐτῷ.

» Ἐξεφράζετο ἀπλῶς, ἀλλ' οὐδὲν ὑψηλότερον καὶ εὐγενέστερον τῶν σκέψων του.

» — Ἀληθῶς, εἶπε καταλήγων, εἶμαι πολὺ ἀμαθῆς. Γνωρίζω ὀλίγα λατινικὰ καὶ ποσῶς τὰ ἑλληνικὰ. Μοὶ εἶπον ὁμως ὅτι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι τὰ μαθαίνουν τὰ λησμονοῦν μετὰ ἕξ μῆνας.

» Καὶ μετ' ὕψους ὑποταγῆς, ἥτις μοὶ ἀπέσπασεν ἀδιόρατον δάκρυ:

» — Καικιλία, προσέθηκε, θέλεις νὰ μάθω ὅλα αὐτὰ; Σοὶ ὁμνῶ ὅτι θὰ τὰ γνωρίζω ταχέως.

» Ἰδοὺ ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων. Παραδόξος τῇ ἀληθείᾳ!

» Πλὴν εἰς τὸν ἀνθρώπον αὐτὸν εὕρισκα ἄρρητον εὐδαιμονίαν καὶ εὐχαρίστησιν!

» Εἶναι πλέον τοῦ μεσονυκτίου, φιλιτάτη μου.

» Κλείω τὴν μακρὰν ἐπιστολήν μου ταύτην, τὴν πλήρη σχεδιασμάτων καὶ εἰκόνων, ὡς προσευχητάρια τῶν προγόνων μας.

» Εὐχαριστῶ διὰ τὰς συμβουλὰς σου. Γράψον μοι. Σὺ μόνον με ἀγαπᾷς ἀληθῶς καὶ εἰς σὲ μόνον ἔχω ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην.

» Σὲ φιλῶ τρυφερῶς· ἐπίσης δὲ μετὰ σοῦ καὶ τὴν μικρὰν ξανθοῦλάν σου.

» Καικιλία.

» Υ. Γ. Τὰς προσήσεις μου εἰς τὸν φοῖνικα τῶν συζύγων!

[Ἐπεται συνέχεια].

*Κ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Τὰ ὠραιότερα τραγουδάκια ἀπ' ὅλα, ἀπ' ὅσα τραγουδοῦν ἐ τὸ ὄρομο, μόνον εἰς τὴν ὀγκώδη καὶ καλλιτεχνικωτάτην συλλογὴν τοῦ φίλου κ. Τσακαλιάνου, εἰμπορεῖ νὰ τὰ εὕρῃ κανεὶς. Καὶ μάλιστα ἐκεῖνο τὸ γλυκὸ, τὸ περιπαθῆς, τὸ τραγουδάκι τῆς ἐποχῆς, ποῦ ὅπου νὰ κάμῃς, νύκτα καὶ ἡμέρα, ἀντηχεῖ ἀρμονικώτατο τό:

Ἄχι πῶς ἔμπορεῖς καὶ ἀλλάξεις τὴν καρδιά σου; μάθε κι' ἐμένα γι' ἄλλη νὰ ποῦθ.

Τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς «Κορίνης» διὰ νὰ τὰ καταστήσῃ ἀκόμη δημοτικώτερα τὰ Ποιήματα τοῦ κ. Τσακαλιάνου, καὶ νὰ εἰμπορεῖ νὰ τὰ ἀποκτήσῃ καὶ ἐκεῖνος τοῦ ὁποῖου δὲν περισεύουν χρήματα δι' ἀγορὰν βιβλίων, ὑπέθεσε τὴν τιμὴν των, ἀπὸ δραχ. 4 εἰς δραχ. 1,50 μόνον.